

Μπορεί η Δαμασκός να εγγυηθεί την ασφάλεια και τα δικαιώματα του Πατριαρχείου Αντιοχείας;

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αντιοχείας](#)

Για το πώς η Δαμασκός μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια των Χριστιανικών πληθυσμών και ιδιαίτερα του Πατριαρχείου Αντιοχείας σε μια κρίσιμη και μεταβατική περίοδο κλήθηκε να απαντήσει ο Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Συρίας στα Ηνωμένα Έθνη, πρέσβης Ιμπραχίμ Ολαμπί.

Σε συνέντευξή του [στο ΑΠΕ - ΜΠΕ](#) και στη δημοσιογράφο Γεωργία Γαραντζιώτη, χαρακτήρισε την Ελλάδα ως σημαντικό γείτονα της χώρας του ενώ στο ερώτημα για το αν υπάρχουν ακόμη ανησυχίες για την προστασία των εθνοτικών και θρησκευτικών στοιχείων στη Συρία και για το ότι η Ελλάδα, μεταξύ άλλων κρατών μελών του ΣΑ ΟΗΕ, αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην προστασία του ελληνορθόδοξου στοιχείου και του Πατριαρχείου Αντιοχείας, των μοναστηριών και

των εκκλησιών στη χώρα, απάντησε:

“Αυτό που ήταν πολύ ικανοποιητικό από τις πρώτες ημέρες είναι ότι διαφορετικά συστατικά στοιχεία της συριακής κοινωνίας αρνήθηκαν να αποκαλούνται μειονότητες. Ήταν κάπως αφυπνιστικό ότι όταν κάποιες χώρες είπαν ακόμη “θα θέλαμε να προστατεύσουμε τις μειονότητες”, αυτές οι ομάδες βγήκαν και είπαν “δεν χρειαζόμαστε την προστασία σας”. Βλέπουμε τους εαυτούς μας ως Σύρους. Και ότι όλοι οι Σύροι αξίζουν την προστασία ανεξάρτητα από το υπόβαθρό τους ενώπιον του νόμου.

Η κυβέρνηση έχει κάνει απίστευτα βήματα για να αντιμετωπίσει κάποιες ανησυχίες που κάποια από αυτά τα συστατικά στοιχεία μπορεί να έχουν. Πρώτον, παραδείγματος χάριν, στην εκπροσώπησή στους υπουργικούς διορισμούς για να σηματοδοτηθεί το είδος της Συρίας που θα θέλαμε να έχουμε. Αυτή είναι η υψηλότερη υπουργική τοποθέτηση. Έχουμε μέλος από σχεδόν κάθε συστατικό στοιχείο της συριακής κοινωνίας. Αν και δεν μας αρέσει να το σκεφτόμαστε με αυτόν τον τρόπο. Δεν θέλουμε να αναφερόμαστε σε αυτούς τους ανθρώπους με τη θρησκευτική ή εθνοτική τους ταυτότητα. Αλλά όταν προκύπτει αυτό το ερώτημα, είναι σημαντικό μερικές φορές να αναγνωρίζεται ότι υπάρχουν Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί, Αλαουίτες, Δρούζοι σε υπουργικό επίπεδο. Ακόμα ένα παράδειγμα είναι οι Κούρδοι που εντάσσονται στις υπηρεσίες ασφαλείας πριν από τη συμφωνία με τις SDF. Το ίδιο και οι Αλαουίτες σε διαφορετικά μέρη της Συρίας που τώρα εντάσσονται στις υπηρεσίες ασφαλείας. Φροντίσαμε αφενός να οικοδομήσουμε ένα αφήγημα που στηρίζει τις προσπάθειές μας και αφετέρου οι κινήσεις μας να αλληλοϋποστηρίζονται.

Δεν ξέρω αν παρακολουθήσατε τους χριστουγεννιάτικους εορτασμούς στη Συρία, αλλά ήταν ξέφρενοι. Οι άνθρωποι γιόρταζαν στους δρόμους. Οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι. Κυβερνητικοί αξιωματούχοι άναψαν τα χριστουγεννιάτικα δέντρα. Αποτίσαμε φόρο τιμής στις επισκέψεις στις εκκλησίες. Όταν φιλοξένησα το Συμβούλιο Ασφαλείας πριν από μερικούς μήνες στη Δαμασκό, διασφάλισα ότι κάθε είδους θρησκευτικοί ηγέτες και θρησκευτικές προσωπικότητες εκπροσωπούνταν εκεί. Η κυβέρνηση, κάνει όλα όσα μπορεί για να αποδείξει ότι αυτή είναι η Συρία που θα θέλαμε να οικοδομήσουμε, ότι η διαφορετικότητα είναι μορφή δύναμης, όχι αιτία ανησυχίας. Όταν κάποια πράγματα πήγαν λάθος σε διαφορετικά μέρη, αναλάβαμε πλήρη ευθύνη. Όταν, παραδείγματος χάριν, έλαβαν χώρα τα γεγονότα στην ακτογραμμή, εγώ προσωπικά πήγα την επιτροπή έρευνας του ΟΗΕ εκεί για να διερευνήσει, ώστε η πραγματικότητα να βγει στο φως και οι δράστες να λογοδοτήσουν. Και αυτό κάπως υπερψηφίστηκε από τη διεθνή κοινότητα.

Ωστόσο, το ενδιαφέρον σχετικά με την έκθεση του ΟΗΕ ήταν ότι κατέληξε πως η κυβέρνηση δεν διέπραττε κανένα από αυτά τα εγκλήματα κατά των Αλαουιτών. Πρόσφατα υπήρξε ένα ζήτημα που προέκυψε από ένα γερμανικό περιοδικό που

ανέδειξε τους γερμανικούς νόμους μετανάστευσης. Και ανέφερε μια γερμανική υπόθεση ασύλου, όπου κάποιος ισχυρίστηκε ότι “δεν μπορώ να επιστρέψω στη Συρία γιατί είμαι Αλαουίτης”. Το γερμανικό δικαστήριο, που είναι πολύ ευαίσθητο σε αυτό το θέμα, απάντησε ότι δεν υπάρχει δίωξη κατά Αλαουιτών στη Συρία. Έτσι, καταλαβαίνουν ότι έχουν δει τις προσπάθειες που έχουμε κάνει. Πριν δύο ημέρες, ο Αμερικανός πρέσβης στον ΟΗΕ ο κ. Γουόλτς ανέφερε έναν αξιωματούχο ασφαλείας που ονομάζεται Μοχάμαντ Μασάτ. Ο Μοχάμαντ έδωσε τη ζωή του υπερασπιζόμενος μια εκκλησία από έναν μαχητή του ISIS. Αυτή είναι η Συρία που είμαστε.

Αυτό δεν σημαίνει ότι είναι εύκολο. Δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν προκλήσεις. Το πρώην καθεστώς πραγματικά έπαιξε πάνω στις σεχταριστικές γραμμές και εργαλειοποίησε τον σεχταρισμό προς όφελός του για να παραμείνει στην εξουσία. Έτσι, αντιμετωπίζουμε μια δύσκολη κληρονομιά, αλλά είναι μια κληρονομιά για την οποία με χαρά αναλαμβάνουμε ευθύνη με λόγια, πράξεις, βήματα και ευθύνη όταν τα πράγματα δεν πηγαίνουν όπως σχεδιάστηκαν”.

